

Motion om förändring i medlemsbas

Inför ordinarie föreningsstämma den 11 november 2024

Förslaget

Följande att-satser ska verkställas från och med verksamhetsår 25/26:

- att *Ordet "Juridikstudenter" som förekommer i Juridiska Föreningen vid Örebro universitets stadgar skall tolkas som juriststudenter som läser på juristprogrammet, som ger möjlighet till en Juristexamen (läs jur. kand.).*
- att *Juridiska Föreningen ska arbeta aktivt, i enlighet med stadgarna, för att stärka relationen med ELSA Örebro och främja en god kommunikation mellan föreningarna.*

Bakgrund och syfte

Det har skrivits en krönika i Prima Facie som är grunden till denna motion, här förtydligas det ännu en gång. Se bilaga 1 för krönikan.

Juridiska Föreningen (JF) har historiskt strävat efter att representera både jurist- och rättsvetarstudenter vid Örebro universitet, trots betydande skillnader i utbildningens inriktning och karriärmöjligheter. Även om jurist- och rättsvetenskapliga studenter delar vissa gemensamma intressen, skiljer sig deras yrkesbanor och de förväntningar som potentiella arbetsgivare har på studenterna. Affärsjuridiska byråer, som är de främsta sponsorerna till JF:s verksamhet, föredrar tydligt att nå ut till juriststudenter. Detta har lett till en finansiell obalans där de event och aktiviteter som riktas mot juriststudenter är ekonomiskt lönsamma för föreningen, medan motsvarande insatser för rättsvetarstudenter kostar föreningen pengar utan motsvarande intäktsmöjligheter.

Syftet med motionen är att fokusera föreningens resurser och verksamhet på juriststudenter för att bättre möta deras specifika behov och yrkesmässiga mål. Detta skulle innebära en tydligare koppling till de finansiella samarbeten som är avgörande för Juridiska Föreningens verksamhet, då sponsorerna har en uttalad önskan att stödja utbildningar som leder till juristexamen. En omstrukturering av medlemsbasen skulle också eliminera känslan av exkludering som många rättsvetarstudenter upplevt inom JF. Föreningen har, såsom lyfts i krönikan, försökt inkludera rättsvetare men har trots ihärdiga försök misslyckats. Det är därmed dags att erkänna att JF inte har rätt förutsättningar att representera rättsvetarstudenterna på ett effektivt och inkluderande sätt.

Genom att begränsa medlemskapet till juriststudenter skulle JF stärka sin identitet och sitt uppdrag, och möjliggöra för rättsvetare att söka sig till andra, bättre lämpade föreningar som

kan ge dem ett mer värdefullt och representativt medlemskap. Därmed får Juridiska Föreningen chansen att återuppta relationen med Elsa Örebro som varit försvagad under föregående verksamhetsår. Detta skulle även frigöra resurser för att vidareutveckla de verksamheter som bäst tjänar juriststudenternas intressen, vilket i förlängningen stärker JF ställning och förmåga att erbjuda kvalitativa och värdefulla möjligheter för sina medlemmar.

Även styrelsesammansättningen påverkas av detta förslag som från och med kommande verksamhetsår blir nio styrelseledamöter till antalet. Detta medför en ökad demokrati i beslutsprocessen då ordförandes röst inte kommer vara en avgörande utslagsröst när det är jämt.

Mehdi Mohamed

Hanie Seraj

Bilaga 1

Grattis JF, nu är du 25 år och mogen nog att riva ett plåster!

Ett år innan jag föddes bildades det en förening inom verksamheten för kårsektionen Sobra, denna föreningen kom att heta Juridiska Föreningen. Året efter kom jag till världen och jag kom att heta Mehdi. Föreningen skapades av ett gäng rättsvetare, jag skapades av mina föräldrar. När jag var fem år adderades det ett program till de program som erbjöds vid Örebro universitet, nämligen juristprogrammet. När jag var åtta år så blev föreningen fristående från Örebro studentkår. När jag var 20 år började jag läsa rättsvetenskap och blev därmed medlem i JF. Under mina första två terminer satt jag i näringslivsutskottet och mogenska rådet, därefter sökte jag mig till styrelsen och rollen som utbildningsansvarig för det rättsvetenskapliga programmet. Året därefter satt jag återigen i styrelsen, men då hade jag bytt program till juristprogrammet och jag satt som näringslivsansvarig. Vidare har jag suttit i valberedningen och numera sitter jag i ledningsgruppen för Juristmässan 2024. Man kan lugnt konstatera att jag har gjort det mesta inom föreningen och att jag samlat på mig en del erfarenheter men också fått en unik insyn i verksamheten.

Vi alla har hört ordspråket ”no money, no funny” och i studentföreningarnas värld stämmer detta till stor del. Alla studentföreningar som är aktiva och erbjuder sina studenter något typ av värde i dess medlemskap behöver hitta en finansieringsmodell som är hållbar. Att finansiera en studentförening kan göras på olika sätt. Man skulle kunna ha en sugardaddy i form av Europarådet som öser in pengar i systemet eller be om statliga bidrag som oftast är villkorade ändamål som inte är relevanta för föreningen men som föreningen har att förhålla sig till. Eller så skulle man kunna få in sponsring från affärsjuridiska byråer som gärna spenderar pengar för att nå ut till juriststudenter. Förenat med finansieringen är oftast krav och önskemål som den finansierande parten har. I JF:s fall vill byråerna oftast att studenterna innehar en Juristexamen (juris kandidatexamen även kallat jur. kand.) när de väl ska söka en anställning på byråerna. Få samarbetspartners anställer även de med en rättsvetenskaplig kandidat, dock brukar det vara förenat med kravet om att de läst skatterätt eller annat lämpligt för den byrån. Detta lämnar oss med det faktum att varje näringslivsaktivitet vi har som är riktat mot juriststudenter är en vinstaffär, där motsvarande för rättsvetarstudenter inte brukar generera JF lika mycket eller några pengar alls. Ett tydligt exempel är Juristmässan som omsätter väldigt mycket pengar och är JF:s huvudinkomstkälla där motsvarande – Rättsvetardagen – bara kostar JF pengar. Anledningen till det är att Rättsvetardagen inte har utställare som betalar för att ställa ut. Det här är dock i grund och botten inte en kostnadsfråga. Dels för att utgifterna för rättsvetar-aktiviteter på det stora hela inte är stora (utan syftet här är att belysa grundproblematiken som är kopplad till finansieringen av föreningen och att kunna möta rättsvetarnas behov). Dels är det inte en kostnadsfråga då problemet är större än så.

Det stora problemet med JF:s tafatta försök att tillfredsställa rättsvetarnas behov har varit JF:s historiska syn på rättsvetarna och deras program. Jag personligen har erfarit JF:s välmenande men likväl nedsättande sätt att se på mig som rättsvetare när jag deltog på näringslivsaktiviteter och någon associate från någon byrå kliade sig på huvudet när jag talade om vad för program jag läste. Jag har personligen varit där och ”slagits” för rättsvetarnas hjärtefrågor och jag har personligen varit med och bidragit till den synen på rättsvetarna som en grupp som ska ”räddas” på något sätt. Rättsvetenskapliga programmet är ett fantastiskt program som ger fantastiska möjligheter för den som har planer och vill jobba med juridiska frågor brett och internationellt. Felaktigt vore att klumpa ihop detta akademiska kandidatprogram med ett inrutat yrkesprogram, som juristprogrammet är. Att studenterna på dessa två

program har gemensamma intressen är inget nytt, skillnaden är dock tydligare på arbetsmarknaden. Att karriärvalen ser annorlunda ut programmen emellan är således naturligt. Givetvis kan man som förening göra försök att förena dessa två program så som andra föreningar gör, men då innebär det också att man inte kan få in lika mycket sponsring genom samarbeten med befintliga samarbetspartners och istället bör det sökas finansiering på andra håll.

Det är dags att erkänna för sig själv, som förening, att man helhjärtat försökt men misslyckats. Våra misslyckanden speglar sig på bland annat rättsvetarnas låga deltagande främst på våra näringslivsaktiviteter men också i föreningens större aktiviteter och event så som balen exempelvis. Förklaringsmodellerna är många men jag tror att det till stor del beror på att rättsvetarna inte känner sig inkluderad i föreningen på samma sätt som juristerna. Jag har varit där och känt mig exkluderad, jag har vänner som har känt sig exkluderade och jag har talat med många andra som delat vår känsla. Lösningen i detta fall är inte att satsa ytterligare tiotusentals på projekt som liknar Rättsvetardagen för att få en b-version av Juristmässan. Lösningen tror jag är att erkänna för sig själv att man försökt helhjärtat, misslyckats och att man överlåter uppgiften till andra föreningar som är mer lämpade och rustade. Här finns också möjligheter att återuppta diplomatiska relationer för att göra denna övergång så smidig och snygg som möjligt.

Så grattis till 25 år kära förening! I dig fann jag ett hem och vänner för livet. Du kommer alltid att vara den stora delen av mitt studentliv och universitetstid. Man brukar säga att hjärnan inte är fullt utvecklad förrän man når 25-årsålder och nu är det även dags för dig att ta de mogna och rationella besluten.